Austmarkingen

Organ for Austmarka Utvikling

5/2010

Innholdsfortegnelse

Austmarkarunden s 2

Julemesse på sparket s 3

På elgpost med kamera s 4

Posten – en sikker arbeidsplass s 6

Sparer oss til fant s 7

Fra Spania til Austmarka s 8

Fra Trekkspillklubb til kulturkompani s 9

På fotokurs med Mona s 10

Barnekoret i gang igjen s 10

ATV-treff på Raufjellet s 11

Ny sløydsal på skolen s 12

Mange vil savne Steinar Sønsterudbråten når han nå har valgt å pensjonere seg. Spesielt for de enslige har den daglige praten med Steinar vært dagens høydepunkt. I sin jobb har han også ofte vært den første til å reagere den dagen posten eller avisa ikke blir tatt inn.

– Jeg hadde tenkt å fortsette et par år til, til jeg var 67, sier Steinar, men jeg har funnet ut at det vil passe meg bra å gå av nå før jul. En av grunnene er at Postverket står foran store endringer, framtiden der er usikker og arbeidsbyrden stadig økene. Men jeg ville aldri ha sluttet nå hvis jeg ikke hadde hatt en hobby som jeg trives med og som opptar meg mye. Jeg har 2 hester på stallen som jeg trener hver dag. Nå får jeg gjort det på dagtid som jeg før har brukt kveldene til. Les mer på side 6.

Elgjakta 2010

Les mer på side 4.

ATV-treff på Raufjellet

Les mer på side 11.

Leder

Den ene dagen leser vi at regjeringen har bevilget en ekstra milliard til kommunene for å kunne gi et bedre tilbud til dagens eldre pluss et høyere tilskudd per sykehjems- og omsorgsplass. Neste dag kommer det melding fra kommunen om at det må spares på de samme felter. Denne gangen gjelder det Austbo, nærmere bestemt kjøkkendriften, som blir bedt om å spare inn 200.000 kroner neste år, tilsvarende 0,4 årsverk av 1.8 totalt. Dermed forsvinner så mye av kjøkkenhjelpen at de ikke er i stand til å gjennomføre noen av de inntektsbringende aktivitetene, slik som matlaging i forbindelse med møtevirksomhet, begravelser, fødselsdager og konfirmasjoner samt salg over disk av matvarer. Skal vi tro på tallene som støtteforeningen har regnet ut, taper kjøkkenet på Austbo like mye som besparelsen tilsvarer. Med andre ord – ingen netto gevinst, bare dårligere service.

En gang, for noen år siden nå, funksjonerte Austbo fint og beboerne var tilfredse. Ja, noen sier til og med at årene på Austbo var de beste i deres liv. På den tiden var det ansatt en aktivitetsleder, det var håndarbeidslag med utsalg av produkter til jul, det ble spilt kort og holdt skytterkonkurranser. Og kjøkkenet kokte deilig mat til alle beboere og trengende i distriktet vårt.

Mye av denne servicen er blitt borte for lengst. Ikke rart at Støtteforeningen for Austmarka pleie og omsorgsdistrikt har protestert på nedskjæringen, en protest jeg er sikker på at hele bygda støtter.

I skrivende stund er skjebnen til Ungdomsskolen på Austmarka ennå ikke avgjort. Med den solide oppslutningen fra foreldrene og deres gode argumenter for å bevare skolen, kan jeg vanskelig tenke meg at politikerne tør røre skolen i denne omgang, men det er trist at vi hele tiden er nødt til å engasjere oss og kjempe for de godene som er opparbeidet – og det i en tid hvor både statlig og privat økonomi er på topp. Før het det at man kunne spare seg til fant, og jeg lurer på om det ikke er dette vi nå er i ferd med. Men heldigvis er det lyspunkter, så la oss gå julen i møte med tro på at sunn fornuft vil seire. Ha en riktig god jul.

Bjørn Dybing

AUSTMARKARUNDEN

Åpent hus
Austmarka Historielag inviterer til åpent hus på Arstun lørdag 11. desember fra kl. 11.00 til 14.00. Servering av gløgg og pepperkaker. Salg av kalender, bøker, hefter etc.

Førjulseventyr
Fagernes Utmarkslag inviterer til tradisjonelt førjulseventyr på Høgmoen lørdag 11. desember kl. 15.00

Lucia
Barnehagen holder sin Lucia-fest på Samfunnshuset tirsdag 14. desember fra kl. 18.00

Musikk og sang
Samfunnshuset inviterer til julemarked med sang og musikk torsdag 16.desember kl. 18.00. Bygdekoret og barnekoret deltar. Servering.

Julebad
Historielaget inviterer alle til julebad i røykbadstua på Tunet lørdag 18. desember kl. 14.00. Møt opp til hyggelig samvær i varme omgivelser. Vi fortsetter utover vinteren med bad den siste lørdagen hver måned.

Nyttårsfest
Austmarka KulturKompani og Pizzaen inviterer til storslått nyttårsfeiring på Samfunnshuset. Det serveres 3-retters middag og Kjetil Nordfjeld med Christiania spiller opp til dans. Påmelding til tlf. 906 90 785 innen 12 desember.

Kirken
Søndag 19. desember kl. 18.00 synger vi julen inn med Austmarka Bygdekor og Barnekoret.
Julaften er det gudstjeneste på Austbo kl. 14.30 og i kirken kl. 16.00
1.dag jul er det gudstjeneste kl.11.00 og nyttårsaften kl. 16.00

Juletrebrenning
Den tradisjonelle Juletrebrenningen skjer i år lørdag 15. januar. Møt opp foran kirken klokken 17.00 og hjelp til med å bære treet til Tunet der vi brenner store og små juletrær. Etterpå samles vi på Arstun for å gjøre slutt på kakerester og skvetter etter jula.

Hjemmeside
Se også Austmarkas hjemmeside www.austmarka.no for siste nytt. Her kan du også lese tidligere utgaver av Austmarkingen

Julemesse på sparket!

På messe: Vibeke Instanes

Noen tenker og handler raskere enn andre. Akkurat som i fjor var det plutselig julemarked i bygda.

Også i år var det Kjersti Halteigen som var pådriver til å arrangere julemarken på Austmarka. – I fjor høst var det så mange venner som ønsket at jeg skulle komme til dem og ha Casa Interiør home party på denne tiden av året at jeg skjønte at jeg ikke ville få tid til alle, sier hun. Derfor syntes jeg det var en god ide å samle alle home partyene på ett sted, så vi leide Arstun sammen med noen andre som også ville være med å selge sine produkter. Dette viste seg å få så god oppslutning at vi gjentar det i år, men denne gangen på Samfunnshuset. I år er det i alt 9 utstillere som ble med på lasset og har stått på for å få sine produkter ferdig til julehandeldagen. Selv viste Kjersti Hallteigen sine varer fra Casa interiør samt mange av sine vakre smykker. Beate Løfsgård hadde også laget nydelige smykker som for første gang ble solgt på messe. Tidligere har hun bare laget smykker til venner og kjente. Hos Tanja Krogseter Foss fant vi en rekke flotte pepperkakehus og andre julegottesaker, mens Bettan Olsson hadde strikket luer, skjerf og votter som falt godt i smak. På bordet til familien Røsås fant vi både hjemmelagete julekort, duker, sukkertøy og elg-leverpostei.

Midt i lokalet sto et langbord med kaffe, saft og masse deilig bakst så det var bare å forsyne seg av godsakene. Messen var godt besøkt og her var det virkelig mye å velge mellom og masse fine presanger til jul. Så vi stikker gjerne innom også til neste år for å se hva som tilbys og for å ta en kopp kaffe med venner og kjente.

Heidi Myrvold forteller at etter at hun fikk slag mistet hun følelsen i fingrene. Hun lager flotte juledekorasjoner og lysglass for å trene opp koordinasjonen i fingrene igjen, med godt resultat. I tillegg hadde hun bakt deilige kransekaker.

Handelen med spill, CDèr og film gikk livlig rundt bordet til Lisbeth Vetle Olsen

Man blir i godt humør av å se på de fantastiske marsipankreasjonene til Marit Johnsrud

Elgkua er vinsjet fram gjennom ulendt terreng.

På elgpost med kamera

Tekst og foto: Bjørn Dybing

En elgjeger forholder seg kun til to tider er jeg fortalt: Tida før jakta og selve jakta. I tiden før skal postene fastsettes, stier fram til disse merkes og de obligatoriske skyteprøvene avholdes. Dessuten skal utstyret ettersees og alle uvedkommende avtaler og aktiviteter under selve elgjakta avlyses eller utsettes.

Selve jakta foregår hver dag den første uken, deretter stort sett bare i helgene. For de fleste jegerne betyr nok jakta en ren ferie hvor det er mulig å kople av sammen med jaktkamerater, finne roen i skogen, men samtidig oppleve spenningen når det er dyr i terrenget.

For en som verken har lisens til å drepe eller utpreget lyst til å jakte, kan alt oppstyret rundt elgjakta virke uforstående – det er jo mat nok i butikken? Derfor takket jeg ja til å bli med på post for selv å oppleve en jaktdag i skogen.

Jaktlaget jeg var med var så heldige at de hadde en fin koie i skogen. Her møtte vi opp grytidlig, før det var blitt lyst, til en kopp kaffe, en hyggelig prat og planlegging av dagen. Terrenget det skulle jaktes på denne dagen var delt i tre områder med 12 poster i hvert, en post per jeger. Det ble alltid trukket lodd om postene for mulighetene til å få elg var ikke like stor på alle poster. Så snart det var blitt lyst nok bega vi oss til posten vi var tildelt på det første feltet. Her var det godt å ha følge med kjentmann, for oppmerkingen var sparsom. Vel framme var det bare å sette seg ned og vente på signal over radioen om at alle var vel framme på post, slik at hundeføreren kunne starte gjennomgåingen av terrenget.

Det var deilig å sitte på post. Så stille. Bare lyden av fugler og noen insekter. Ikke fritt for at tankene etter hvert inntok slumringstilstand, brått vekket av noe som minnet om snorkelyder, hvem de nå kunne komme fra.

Etter et par timer kom det melding over radioen at nå var terrenget gjennomsøkt. Ingen elg denne gangen. Tilbake til koia for en prat, en kaffekopp og ny tildeling av post.

Heller ikke i dette terrenget kom noen dyr på skuddhold, men nå var elg observert, slik at da vi gikk ut på post for tredje gang denne dagen var optimismen stor. Ganske riktig, plutselig smalt det bare 100 meter borte og en elgku gikk øyeblikkelig over ende etter et velrettet skudd i nakken.

Vommingen, som utføres umiddelbart etter fellingen, sammen med vinsjingen over ulendt terreng og til slutt frakt fram til slakterbua i traktorskuffa, er ikke noe vakkert syn, men ikke desto mindre nødvendig. Vel framme tar så flåingen til, før skrotten henger pent på plass til mørning. Litt mindre spennende enn å sitte på post, men allikevel en viktig del av jakten. Det ble ingen bilder av levende elg i skogen denne gangen, men slike bilder er det jo nok av. Jeg fikk i alle fall et godt innblikk i hvordan elgjakta foregår her i distriktet og en bedre forståelse av hva elgjakta betyr for de utvalgte.

Jegerprøven neste? Neppe, men jeg tar gjerne post i skogen – på en fin dag. Takk for at jeg fikk være med.

Skuffa egner seg bra til siste transportetappe fram til slakterbua

Alle mann til knivene, her skal det flåes.

Skrotten heises så flåingen kan fullføres.

Og slik gikk elgjakta

Fra ADO har vi fått følgende oversikt:

Austmarka driftsplanområde for elgforvaltning (ADO) forvalter et jaktområde på 184.000 daa. Det er 14 jaktvald (jaktlag) i planområdet. Driftsplanområdet har vært i funksjon i 5 år og avsluttet en 5-årig driftsplanperiode i år.

Oppsummeringen av planperioden er meget positiv resultatmessig, og avskytingen over hele perioden ligger nesten opp mot 100 %.

Det ble i 2010 utdelt kvoter på til sammen 113 dyr. Av disse er det felt 108, eller 95,5% av kvoten. Hovedtyngden av skutte dyr er ungdyr og kalver. Av voksne okser ble det skutt 17, dette utgjør 15 % av tildelt kvote. De tyngste oksene ligger på 240 – 250 kg.

Av kuer er det skutt 15 - dette utgjør 13,2 % av tildelt kvote. Driftsplanområdet har ikke mottatt meldinger om skadeskyting hvor forfølgelsesretten er benyttet, noe som tyder på høy jaktmoral og god skyteferdighet i jaktlagene.

Volumet på avskytingen i planperioden synes å være meget godt balansert. Det er få beiteskader i området og de enkelte jaktlag har forholdsvis kort jaktperiode for å fylle sine kvoter.

ADO begynner arbeidet med en ny 5-årig driftsplan på nyåret. Under arbeidet med den nye planen vil erfaringer fra de siste 5 år ha betydelig innvirkning på opplegget for elgjakta de neste 5 år.

Posten – en sikker arbeidsplass

Steinar har en anselig samling premier . Her viser han fram en av de gjeveste: 1. premie fra Skarnes vunnet med traveren Mostjerna i 1970

Steinar hadde sin siste ombringing av posten på Austmarka onsdag 24. november. Vi benyttet anledningen til å slå av en prat og spurte først om hvorledes det hadde seg at han fikk jobb i Postverket

– Broren min hadde begynt i Posten, men fant ut at han heller ville kjøre lastebil og spurte meg om ikke jeg ville overta. Det ville jeg, for på den tiden var Posten en av de tre mest populære arbeidsplassene her. De to andre var NSB og Televerket. Kom en først inn en av disse stedene, var framtiden sikret. Så jeg slo til og har nå vært der i 46 år!

Den første tiden var det postombringning på sykkel, fortsetter Steinar. Vi holdt til i gamle Rådhuset og jeg fartet Kurulia rundt med posten. I 1968 fikk jeg jobben med å kjøre posten til postkontorene på Granli, Åbogen og Matrand. Posten ble hentet i Oslo med egne biler som kom hit ved 2-tida om natta. Så var det å sette i gang med sortering før vi kunne kjøre ut.

I 1974 tok jeg førerkort i klasse 2 og fikk selv jobben med å kjøre til Oslo med posten kl. 7 om kvelden, lesse av der og så returnere med posten midt på natta.

Og når begynte du å kjøre ut posten på Austmarka?

– I november 1979 begynte jeg å kjøre på Austmarka. Det er 31 år siden og jeg har kjørt samme ruta hele tida. Det var enkelt da. Med store samlestativ på de fleste stedene. Men dette systemet sprakk da samferdselsministeren nektet å ha postkassa si hengende på et samlestativ og ville ha egen kasse. Nå har jo de fleste sine egne kasseplasser og det har selvfølgelig medført ekstra arbeide.

Men, du verden, det har vært en kjempefin tid i Posten. Jeg har stortrives. Tror vi er litt spesielle i Posten. Må ha galgenhumør og kunne tåle både det ene og det andre, da går det bra. Best har jeg trivds i jobben her på Austmarka. Folk er lette å komme i kontakt med og jeg slår gjerne av en prat. Og at folk setter pris på meg, det får jeg bevis på hvert eneste år.

Når fikk du interesse for hester?

– Min interesse for hest og travsport har jeg hatt helt siden guttunge. Den første hesten min - det var en trehest – kjøpte jeg for alle mine penger på marken. Først som 22-åring fikk jeg råd til å få min egen hest. Jeg vant mitt første løp på Bjerke Travbane høsten 1970 og siden er det blitt mange turer med henger rundt omkring. Spesielt har jeg gode minner fra tiden med Mostjerna som fikk førstepremie på Skarnes og ikke minst den neste hesten, Ulsrud Fot, som tre ganger ble kåret til årets hest på Eidskog. Nå har jeg to 4-åringer på stallen som jeg trener og som skal stille til start så snart jeg får gjennomtrent dem ordentlig, sier Steinar i det han forsvinner i lett trav opp mot Tomta.

Vi ønsker Steinar lykke til med den nye tilværelsen og føler oss trygge på at han vil stortrives med sin hobby på fulltid.

Steinar i kjent stil. Her går det i frisk trav hjemover.

Steinar der han trives best. Nå skal det trenes.

Sparer oss til fant!

Det er kommet nye signaler om innskrenkninger på Austbo. Støtteforeningen for Austbo har reagert på dette og ønsker å informere om hva vi har i vente hvis disse innskrenkingene blir satt ut i livet.

Kongsvinger kommune sliter økonomisk og ser på flere muligheter for å spare kostnader. Nå vil de at kjøkkendriften i kommunen skal spare 1,8 millioner neste år. Av disse skal Austbo bidra med 200 000,-. Dette innebærer en reduksjon på 0,4 årsverk.

Hvilke konsekvenser får dette?

- Kun kjerneoppgaver utføres (frokost – middag – kveldsmat serveres til beboere)
- All catering virksomhet opphører. Dette rammer eldre hjemmeboende i Austmarka
- Alle sosiale arrangement forsvinner, slik som lutefiskaften, fårikål aften, filippinsk aften etc.
- De som ønsker å benytte Austbo til begravelser, konfirmasjoner, feiring av fødselsdager etc. må betale for kjøkkenhjelp selv (blir så dyrt at ingen vil benytte dette tilbud)
- Beboere får ikke lenger kjøpe varer direkte fra kjøkkenet.

Det betyr at Austbo vil få sine inntekter på denne type arrangementer redusert med samme sum som Kongsvinger kommune ønsker å spare. Tiltaket vil altså ikke redusere kommunens kostnader, men kun redusere tilbudet til beboere på Austbo og Austmarkingenes trivsel ved å kunne benytte Austbo til sine sosiale tilstelninger!

Dette er en administrativ beslutning i kommunen, men det virker underlig at man ikke er i stand til å se sammenhengen mellom inntekter og utgifter. Her fokuseres det jo kun på kostnadssiden! Austbo er dessuten et kostnadseffektivt kjøkken med svært lite svinn. Rester fra en dag benyttes til måltider senere i uken, slik at svinnet er minimalt på Austbo. Vi minner også om at kjøkkenet på Austbo reduserte sin bemanning med 70% stilling i 2006.

Gjennom tidligere runder har vi i støtteforeningen etterlyst regnskapet for kjøkkenet på Austbo. Dette har kommunen ikke klart å legge frem til dags dato! Støtteforeningen har på nytt bedt om at regnskapet legges frem, slik at vi kan vurdere de faktiske forhold.

Støtteforeningen ved Austmarka pleie og omsorgsdistrikt ber kommunen innstendig om å tenke seg om i denne saken. Ikke ødelegg det gode forhold som er bygd opp på Austbo og Austmarka gjennom ugjennomtenkte beslutninger! Lytt til lokalkjente personer som vet hva godt samarbeid betyr.

Støtteforeningen oppfordrer Austmarkingene til å stå opp for bygdas midtpunkt! Hvis ikke blir dette en realitet fra 01.01 2011!

Austmarka 15.november 2010 Støtteforeningen for Austmarka pleie og omsorgsdistrikt

Flere geiter til Austmarka?

Høsten er kommet for alvor, bladene faller og bygda er blitt mer gjennomsiktig – så vidt. Ser vi på eldre bilder gir det et helt annet bilde av bygda. Husdyra holdt buskveksten nede og det var ingen sak å finne en plass der man stolt kunne vise fram hele den vakre bygda til tilreisende. I dag er det vanskelig å finne en slik plass, trærne og buskene vokser opp overalt og stenger for utsikten.

Austmarka Utvikling (AU) søkte for et par år siden om midler til å renske opp langs vassfaret gjennom bygda. Dette ble innvilget og spesielle områder ble valgt ut i samarbeide med grunneierne. Opprenskingen ble sluttført i sommer, men prosjektet har en varighet på 10 år, slik at halvparten av midlene vil bli brukt til vedlikehold av disse områdene. Men det står mye igjen som kunne vært ryddet. AU henstiller derfor til grunneierne om å vurdere hogst i sentrale deler i bygda, slik at vi igjen kan få et mer åpent landskap. Med en riktig kombinasjon av hogst og flishugging mener AU at dette ikke behøver å bety noen økonomisk belastning for grunneieren. Ta gjerne kontakt med AU for nærmere planlegging.

Fra Spania til Austmarka

Mange nordmenn ønsker seg til Spanias varme klima for et kortere eller lengre opphold. Mer sjelden er det vi hører om den motsatte reisen, og når man først skal til Norge – hvorfor nettopp Austmarka? Vi har tatt en prat med familien Tanja og Robert Bekkelund som etter 10. års bosetting i Spania nettopp er flyttet inn i det såkalte "Magdahuset", sentralt på Austmarka.

Utrygg vei gjør at Tanja helst kjører og henter barna på skolen. Her med Stian (9), Daniel (15), Leandra (5) og Marius (12).

– Vi bodde 4 år i Brandval hvor vi trivdes godt, forteller Tanja. Men en dag var ulykken ute og hele huset vårt med innbo – ja alt ting strøk med. Hva skulle vi så gjøre? Nå hadde vi lenge tenkt på Spania og det deilige klimaet der, men å bryte opp fra Brandval hvor vi trivdes så godt hadde til nå vært utenkelig. Da vi stod der uten hus og hjem var situasjonen plutselig en helt annen og vi tenkte – nå eller aldri.

Så fulgte en tid med visningsturer, ja vi var sogar med Knut Bjørnsen på en visningstur, men vi hadde bestemte formeninger om hvor og hvordan vi ville bo. Vi ville bo som spanjoler, lære deres språk og gli inn i deres miljø. Vi fant også et hus i en liten landsby med 8 mål stor tomt – lang unna områdene der nordmennene har flokket seg.

Tanja har hunder som hobby. Her med Basil, fiffet opp for hundeutstilling.

Og barna, gikk de på spansk skole?

– Ja, og skolen i Spania er ganske forskjellig og mye strengere enn den her i Norge. De starter allerede i 3-års-alderen og alle er forventet å kunne lese og skrive når de er 5. Skoledagen er delt i to: fra 9.00 til 12.30 og fra 15.00 til 16.30. Med vår beliggenhet og valg av skole, betød dette at jeg måtte kjøre barna på skolen to ganger om dagen, det vil si rundt 8 mil hver dag! Kveldene gikk stort sett med til lekser, for her kom det klare beskjeder fra lærerne hvis man ble hengende noe etter.

Kom hjemlengselen etter 10. år?

– Det var nok meg som helst ville tilbake til Norge, medgir Tanja. Jeg ville at barna skulle få oppleve norsk skole, lære norsk og bli kjent med norsk kultur. Jeg syntes også at skolegangen var i hardeste laget, for mye alvor og liten tid til å være barn.

At det ble Austmarka var litt tilfeldig, for vi kjente ingen her. Men vi hadde bestemt oss for at det måtte bli Kongsvinger kommune ut fra våre gode erfaringer i Brandval.

Hvordan går overgangen til norsk språk og skole for barna?

– Barna våre er fordelt på 1., 4., 7. og 10. klasse og de begynte her på Austmarka barne- og ungdomsskole en stund etter skolestart nå i høst. Overgangen til det norske språket var litt vanskelig i starten, men allerede nå går det mye bedre. Seg imellom snakker de helst spansk, men vi insisterer på at de snakker norsk hjemme og vi har for eksempel bare på norsk TV. Etter hvert som de kommer med i idretts- og andre aktiviteter utenom skolen og får omgangsvenner, regner vi med at de raskt plukker opp språket.

Er det noe du gjerne hadde sett var bedre her på Austmarka?

– Vi trives godt her og gleder oss til å bli ferdige med den innvendige oppussingen. Skulle jeg nevne noe negativt, måtte det være skoleveien. Mellom Solberbrua og skolen er det direkte livsfarlig å gå langs veien, slik våre barn er henvist til. Bortsett fra den eldste som sykler, kjører og henter jeg dem derfor på skolen. Men selv i bil har jeg opplevd farlige situasjoner langs denne veien. Så dette vil jeg ta opp med de ansvarlige i kommunen, sier Tanja til slutt.

Det er neppe noen på Austmarka som ikke sier seg enig i Tanjas hjertesukk når det gjelder veien. Underskriftskampanje og purringer har vært forsøkt og vi er lovet en forbedring i løpet av 2011. Imens ønsker vi familien Bekkelund velkommen til Austmarka og håper både voksne og barn vil trives her.

I hele høst har en dugnadsgjeng arbeidet med omgjøring og oppussing av kjellerlokalene på Samfunnshuset. Her tar Steinar, Morten og Gjermund et tak i det som skal bli kombinert dansestudio, øvings- og konsertlokale.

Fra trekkspillklubb til Kulturkompani

Trekkspillklubben på Austmarkas har eksistert i mange år, men det er slik her som med mange andre positive tiltak i bygda – interessen går i bølger – og i dag er det ingen trekkspillgruppe igjen på Austmarka. Men et nytt navn er dukket opp: AKK! Austmarkingen har tatt en prat med noen av ildsjelene for å finne ut hva som ligger bak dannelsen av AKK eller Austmarka Kultur-Kompani.

-Musikkinteressen lever som aldri før, derfor besluttet vi for et par år siden å endre både navn og formålsparagraf, slik at vi ga rom for andre aktiviteter enn trekkspill. Hovedvekten legger vi nå på å stimulere til en økning av breddekulturen i bygda, sier Morten Skoglund til Austmarkingen.

Aktiviteten til Austmarka Kulturkompani er primært rettet mot barn og ungdom, men vi ønsker også å samle alle musikkinteresserte i bygda, inklusive erfarne musikere og kulturutøvere i alle aldre. De som har holdt på en stund kan bidra med opplæring av nye.

Organisasjonsmessig er AKK delt inn i en rekke undergrupper med forskjellige aktiviteter. En av gruppene folk flest på Austmarka har stiftet bekjentskap med er Snusbusarne med Gjermund Torp, Kim Daniel Bryni, Øivind Hagen, Steinar og Morten Skoglund. Gruppen er allerede vel etablert, har deltatt på flere festivaler rundt omkring i landet og er etterspurt som et underholdningsband.

Sist 17.mai stiftet vi også bekjentskap med dansegruppa, ledet av Andrea Fjeld og Maria Østli. Dans er populært, nå har gruppa vokst og har 28 elever i alderen 5-12 år. På sikt håper AKK å kunne tilby mange andre aktiviteter.

Noen av disse er:

- Kursing innen diverse musikkinstrumenter og musikksjangere
- Være en såkalt "Rocke-container", dvs stille med øvingslokaler og mulighet for innspilling av demo CD`er
- Tilrettelegge for dannelse av lokale band og grupper
- Revygruppe
- Fotogruppe

Noen arrangementer er allerede gjennomført på Austmarka og ser ut til å bli en tradisjon her. Vi tenker først og fremst på "Øya-festen" på Bukkholmen i mai og "Markedsdansen" i august, men i framtida ønsker AKK også å arrangere utstillinger og konserter som kan være en arena for kulturkompaniets utøvere og en inntektskilde til driften.

Det neste arrangementet som står for tur er en storslått nyttårsfeiring, der AKK samarbeider med Pizzaen på Austmarka. Det ventes rundt 180 gjester som vil få en utsøkt tre-retters middag og som etter dette kan svinge seg til tonene fra dansebandet Christiania. Her gjelder det om å melde seg på i tide.

AKK har overtatt lokalene som Trekkspillgruppa har hatt siden 1992 i kjelleren på Samfunnshuset. Dette skal nå pusses opp og bli en møteplass og "kulturstue". AKK har også leid de gamle lokalene der Wenches Hårservice og senere Brendens dyrebutikk holdt til. Her skal søylene vekk, nytt undertak på plass, gulv legges og veggene paneles slik at det gir rom for et kombinert øvingslokale, dansestudio og konsertlokale. Helst skulle det hele ha vært ferdig til jul, men da vi besøkte stedet var nok Påske et mer realistisk mål. Vi ønsker i alle fall lykke til med AKK og håper at mange vil melde sin interesse og støtte opp om AKKs virksomhet.

På fotokurs med Mona

Motlysbilder kan gi utrolig fine effekter. Her demonstrerer Vibeke i samarbeid med Berit hvordan det kan gjøres.

Tekst og bilder: Vibeke Instanes

En helg i begynnelsen av november innbød Tussevangen vel til fotokurs med den kjente fotografen Mona Nordøy fra Kongsvinger. Her stilte i alt 12 lærevillige elever fra Austmarka og omegn opp med sine digitale speilrefleks-kameraer.

Første dagen var veldig avansert for de fleste. Blender og lukker innstillinger på kameraet ble terpet og testet. Det ble servert pølser og vafler og praten gikk varmt rundt matbordet i pausen. De fleste satt igjen med følelsen av at dette ble for avansert og frustrasjonen sa at dette ville vi aldri få til.

Andre dagen var deltagerne forbredt på vanskelighetsgraden, men denne dagen ble annerledes. Vi hadde fått lære det vanskeligste og da turen gikk for å prøve ut det vi hadde lært, satt mange igjen med fantastiske bilder. Igjen ble det servert deilig mat, denne dagen snitter og kake. Fotograf Mona Nordøy hadde mange eksempler på dårlige og gode bilder og disse ble vurdert siste halvdel av dagen. Man kan trygt si at alle deltagerne hadde et mer trent øye for bra og dårlige bilder.

Alt i alt, et fantastisk lærerikt kurs for alle i alle aldre. Man trenger ikke være over middels interessert i foto for å være med, for alle vil vel ha skryt for selv det enkleste familiebilde, og nå er det 12 stolte deltagere som kan høste skryt for sine.

Mona instruerer i riktig bruk av kamera.

Barnekoret i gang igjen!

Barnekoret som Wenche Walla startet våren 2008 ble på kort tid populært og underholdt ved flere anledninger både unge og eldre. Da Wenche sluttet som lærer ved Austmarka barne- og ungdomsskole i fjor, var det ingen som kunne ta over – og dermed mistet vi barnekoret.

Men nå er det i gang igjen! Laila Sagli, ansatt i Austmarka Menighet, har tatt på seg oppgaven som leder for koret og øvelsene går for fullt på skolen annenhver onsdag etter skoletid. Dette vil de fortsette med utover høsten, for barnekoret skal delta både på lysmessen i kirken første søndag i advent, på et arrangement på Samfunnshuset 16. desember og vil synge jula inn søndag 19. desember.

Da vi avla koret et besøk under en øvelse tidligere i høst ble vi møtt av en glad gjeng og friske toner. Her var det tydelig at barna koste seg. Koret består nå av rundt 15 elever fra 1. til 4. klasse, men alle som liker å synge, opp til 7. klasse, er velkommen. Her er det bare å møte opp. Vi håper at koret vil fortsette også til neste år og ser fram til å høre dem ved juletider.

Redaktøren ble mottatt av en glad gjeng og "Jeg blir så glad når jeg ser deg---". Nå skal det trenes på julesanger fram mot jul.

Etter en slik økt vil det gjøre godt med en dusj både for mennesker og kjøretøy.

ATV-treff på Raufjellet

Tekst og foto: Vibeke Instanes

I forrige nummer av Austmarkingen skrev vi om Vibeke og Rikhardt Instanes som har flyttet inn på Raufjellet og som har ATV-kjøring (av noen også kalt firhjulinger) som sin store hobby. At dette kan by på mye moro kan det være lite tvil om, slik Vibeke skriver nedenfor.

Gleden av å endelig komme seg ut av byens stress og få kjøpt et småbruk i Austmarka var stor for oss. I sommer valgte vi derfor å ha en innflyttningsfest kombinert med årstreff for Østlandet ATV klubb, der Rikhardt er nestleder.

Klubben kom mannsterke og de nærmeste vennene fra lokalbefolkningen stilte med godt humør. Først arrangerte vi en veitur, og valget falt på Hedmarkens mange grusveier. Kortesjen med ATV'er var et formidabelt syn for de som fikk det med seg. Turen gikk fra Austmarka til Charlottenberg for å handle grillmat og andre forsyninger vi trengte for en festlig kveld.

Da kortesjen kom tilbake til festplassen her på Raufjellet, hadde firmaet McOslo ankommet med flere demomaskiner. De hadde med seg både en 2010 Polaris og den flunkende nye 2011 CanAm. Dette var første gangen den nye CanAm sykkelen ble vist i Norge. Mange stimlet sammen og beundret sykkelen, mens andre valgte å testkjøre Polarisen.

Utpå ettermiddagen var det tid for lek i leire med ATV. Store voksne mennesker ble som barn da gjørmen sprutet, og publikum jublet og heiet. ATV'er lå strødd i leiren, den ene mer møkkete enn den andre. Publikum fikk være jury og kåret den sjåføren de mente hadde vært mest vågal i leiren. De var alle enige om at dette var svært underholdene.

Da kvelden var et faktum hadde de fleste fått en dusj og spist grillmat. De festglade varmet seg med sterkere tårer da bandet spilte opp til dans. The Daltons sørget for musikken og gjorde en fantastisk opptreden som lokket flere ut på danseplassen. Det ble musikk, prat, dans og god stemning til langt ut i de sene nattetimer.

Søndag var tid for hjemtur for alle de tilreisende. At de hadde hatt det moro var det ingen tvil om, for allerede nå var det forespørsler etter et liknende arrangement til neste år. Vi kan trygt si at denne helgen ble Austmarka satt på kartet av mange ATV-frelste mennesker.

Kortesken på vei mot Charlottenberg

Så er vi klare for å prøve ferdighetene i gjørma.

B-BLAD

Returadresse P.b.28,
2224 Austmarka

Innleveringsfrister for Austmarkingen

Bladene vil bli distribuert ca 14 dager etter innleveringsfristen.

Nr Nr.1: 30. januar
Nr.2: 31. mars
Nr.3: 31. mai
Nr.4: 22. august
Nr.5: 20. november

Elevrådsleder for ungdomstrinnet, Anna Linnea Strand og tilsvarende for barnetrinnet, Hanna Vetle Olsen, fikk æren av å åpne den nye sløydsalen ved snorklipping.

Ny sløydsal på skolen

Det skjer stadig noe på skolen vår. Nå i høst kunne en stolt rektor innby til åpning av den nye sløydsalen på skolen. Ikke bare er sløydsalen pusset opp, men et nytt stort verktøyskap, fullt av det lekreste verktøy, var også på plass. Foruten de tradisjonelle knivene, høvlene og hammerne, har skolen nå en utsøkt samling av elektrisk håndverktøy. Dessuten er det innkjøpt en søyleboremaskin med mange innstillingsmuligheter. Fra før har skolen både tredreiebenk og båndsag, så nå er det nærmest ingen grenser for hva som kan lages av trevarer her.

– Her så det ikke ut før, det fantes ikke brukbart verktøy og var vanskelig å drive undervisning, var skolens håndverkslærere, Berit Solberg og Mary Aaseth enige om. Det de ønsker seg mest nå er noen som kan gi elevene en innføring i korrekt bruk av alt det nye elektriske håndverktøyet, dreiebenken og båndsagen. Vedlikehold, med sliping og bryning av kniver og høvelskjær blir det også behov for etter hvert. De håper at noen av bygdas snekkerkyndige vil være villige til å bistå med dette.

Rektor ved Austmarka barne- og ungdomsskole, Tommy Seigerud, kan også røpe at skolen har flere planer om oppussing. Til våren er det gangen utenfor det nye kjøkkenet som står for tur. Her skal gulvet legges nytt, vegger flyttes og nye grupperom på plass, og alt skal stå ferdig til Påske. Målet er å ha et oppussingsprosjekt hvert år framover – til glede både for elevene og de ansatte.

Nå skal det bli moro å snekre, synes Anna Linnea og Hanna. Skolen har kjøpt inn verktøy for rundt 50.000,- kroner til den nye sløydsalen, så her kan kreativiteten blomstre.

Austmarkingen gis ut av Austmarka Utvikling i et opplag på 210 eksemplarer og kommer ut 5 ganger i året. Abonnementsprisen er kr. 200 per år, levert i postkassen. Noen eksemplarer legges også ut for salg hos Joker til kr. 40,-. Alle henvendelser ang. abonnement, gaveabonnement og bladets innhold rettes til redaktøren: Bjørn Dybing, tlf. 628 25 693 eller e-post bjorn.dybing@east.no Redaksjonen for dette nummer er avsluttet 21.november. Tidsfrist for innlevering av stoff er 30. januar.

Neste utgave av Austmarkingen kommer i februar.